

tørembede besat, idet jeg haaber, det saa vil vise sig, at der kommer Fremgang i Klitvæsenet, i Plantningen ude i Klitterne, uden at det bliver dyrere for Statskassen.

Til Slut vil jeg gerne anmode den højtærede Finansminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa en Institution under Toldvæsenet, som hedder Strandkontrolørembedet. For en Del Aar tilbage har jeg allerede draget denne Sag frem her i Rigsdagen og nævnt, at der rundt omkring langs vore Kyster og navnlig da ogsaa ved Vesterhavskysten var ansat nogle Strandkontrolører, som skulde have Indseende med det Strandingsgods, der kommer i Land, og passe paa, at der ikke indsmugles toldpligtige Varer. Det er jo saaledes, at der ikke er Tanke om at indsmugle toldpligtige Varer, navnlig ikke i Vestjylland, fra Vesterhavet. Det er der ikke Tale om. Siden have de foregaaende Finansministre haft denne Sag under Overvejelse, og adskillige Steder ere disse Embeder, der vare forholdsvis højt lønnede, men til ingen Verdens Nytte, blevne inddragne, og der er blevet oprettet nogle Opsynsmandssteder, hvor Fiskere eller andre bosiddende Folk langs Kysten have faaet Bestilling som Toldopsynsmænd. Jeg vil nu gerne anmode den højtærede Finansminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, idet der sikkert er adskillig flere Pladser, hvor saadanne Strandkontroløroposter kunne inddrages eller, om ikke helt nedlægges, overgives til Folk paa Egnen, som for en forholdsvis ringe Betaling ville føre det nødvendige Opsyn med Strandingsgods og toldpligtige Varer. Jeg haaber, den højtærede Finansminister vil tage denne Sag under Overvejelse og søge saa vidt som muligt at reducere disse Poster. Det er ikke alene for Udgiftens Skyld, for den er endda ikke saa stor, men det er ogsaa for Befolkningens Skyld ude i disse Egne — det gælder baade Klitvæsenet og Strandkontrolørerne. Den Befolkning, som lever ude i disse Egne, forstaar ikke, at Staten ofrer Penge paa saa unyttige Ting som Strandkontrolører.

Fraenkel: Under det Foredrag, vi hørte af den ærede Ordfører for Reformpartiet, faldt der meget haarde og udæskende Ytringer overfor Mindretallene under Omtalen af den Situation, som for Tiden foreligger. Der blev sagt, at Ulykken skulde benyttes til et Stormløb paa Parlamentarismen, til et Angreb paa Regeringen og lignende. Den meget ærede

Formand for den Gruppe, jeg tilhører, har allerede taget Afstand fra disse Udtalelser, og andre ærede Medlemmer af Gruppen have gjort det samme. Jeg vil omtale dem noget nærmere. Det sker naturligvis for egen Regning, idet jeg dog ikke vil undlade at bemærke, at enkelte Herrer, som staa mig nær, have ønsket, at jeg gik lidt nærmere ind paa de omtalte Udtalelser, hvilket jeg haaber skal ske, uden at jeg paa nogen Maade optager den Handske, som er kastet.

Jeg hører ikke til dem, som havde ønsket at se Reformpartiet staa ydmyget her i Salen, efter at vi vare traadte sammen igen. Ydmygelse er der i denne Situation nok af for os alle, omend i forskellig Grad, og jeg nærede ikke noget Ønske eller Haab i den Retning, jeg har antydnet. Men jeg havde paa den anden Side uægtelig heller ikke ventet at skulle høre saadanne Ord, som der blev talt af den ærede Ordfører for Reformpartiet, da det dog er vitterligt, at vi ere mange, der ved enhver Lejlighed have støttet den tidligere Regering saa langt, som vi kunde, naar vi overfor den enkelte Sag vilde blive staaende paa det saglige Grundlag, vi havde stillet os paa. Hvad jeg derimod havde ventet at se, var noget mere Erkendelse af Situationen, som den forelaa, og af de Fejl, der vare begaaede, og som havde ført til den Usundhed i hele vort offentlige Liv, om hvis Tilstedeværelse for Tiden man fra alle Sider er enig. Jeg havde ventet at høre det belyst noget mere indgaaende og omtalt noget mere udførligt. I saa Henseende have ogsaa de fleste af de ærede Medlemmer, der have talt om den politiske Situation i Almindelighed, ligesom kredset omkring Spørgsmaalet om Parlamentarismen, hvad den muligvis havde tabt, eller hvad den muligvis var udsat for i Anledning af den Situation, der forelaa. Vi have ogsaa hørt et enkelt fortræffeligt Foredrag om den Sag af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow). Men fra den ærede Ordfører hørte vi kun det, at der i denne Anledning fra Mindretallenes Side var løbet Storm, eller at man forsøgte paa at løbe Storm mod Parlamentarismen. Hvis de Følelser, det ærede Medlem der gav Udtryk, referere sig til Mænd udenfor Salen eller til Blade, havde det været meget ønskeligt, om det ærede Medlem udtrykkelig havde sagt det. Her maatte det lyde, som om de skulde referere sig til Mindretallene in pleno, derfor maa man som Mindretalsmedlem